

Arrest

nr. 231 273 van 16 januari 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 16 september 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 21 augustus 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2019.

Gelet op het arrest van 20 december 2019 met nr. 230 681 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker heeft een duurzaam verblijfsrecht voor Italië verkregen in het kader van een erkenning als vluchteling.

Hij werd op 8 november 2018 door de correctionele rechtbank van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar, waarvan één jaar met uitstel voor vijf jaren, wegens feiten van mensenhandel, deelname aan bendevoering en poging tot prostitutie-aanwerving van een meerderjarige of minderjarige.

Op 21 augustus 2019 neemt de verwerende partij een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing.

Op 21 augustus 2019 neemt de verwerende partij eveneens een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van acht jaar (bijlage 13sexies). Verzoeker dient hiertegen een beroep in, gekend onder rolnummer 237 046. Het inreisverbod wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vernietigd bij arrest nr. 231 265 van 16 januari 2020.

Verzoeker werd op 14 november 2019 naar Italië verwijderd.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad werpt ambtshalve een exceptie van onontvankelijkheid op wegens een gebrek aan belang.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar deze die thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Tijdens de terechtzitting van 8 november 2019 verklaarde de raadsman van verzoeker dat verzoeker in het gesloten centrum van Merksplas verbleef met het oog op een overdracht aan Italië en dat hij geen bezwaar had tegen een dergelijke overdracht – wat ook duidelijk blijkt uit het administratief dossier –, maar wel bezwaren heeft tegen het inreisverbod, meer bepaald tegen de duur ervan, en tegen de manier waarop de verwerende partij haar relatie heeft beoordeeld.

Zoals gesteld in punt 1, werd verzoeker inmiddels op 14 november 2019 naar Italië verwijderd. Dit wordt niet betwist door de partijen.

Ter terechtzitting van 10 januari 2020 wordt gevraagd of verzoeker nog een belang heeft bij de beslechting van het beroep, nu het bestreden bevel en de terugleiding werden uitgevoerd en verzoeker dus geen voordeel meer kan halen uit het door hem ingestelde beroep.

De raadsvrouw van verzoeker verklaart op deze laatste terechtzitting dat de bestreden beslissing gepaard gaat met een inreisverbod dat werd aangevochten met een afzonderlijk beroep. Daar het thans bestreden bevel de grondslag vormt van dit inreisverbod, heeft verzoeker er belang bij om de Raad ook zijn grieven tegen dit bevel te laten onderzoeken.

De Raad stelt vast dat hij het door verzoeker bedoelde inreisverbod van 21 augustus 2019 heeft vernietigd bij arrest nr. 231 265 van 16 januari 2020, en dit naar aanleiding van verzoekers beroep tegen dit inreisverbod.

Nu verzoeker door middel van zijn beroep tegen het inreisverbod rechtstreeks heeft verkregen wat hij in wezen onrechtstreeks beoogt met onderhavig verzoekschrift tegen het bestreden bevel, blijkt niet meer dat hij nog voordeel kan halen uit het door hem ingestelde beroep tegen het bestreden bevel.

Er wordt geen blijk meer gegeven van het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES